

Anders Rostrup Lorentzen

SOM OM

Debut Digte - 1987

SOM OM

(Digte fra 1987)

© Anders Rostrup Lorentzen

anders@apoet.dk & www.apoet.dk 2024

Alle rettigheder forbeholdes Anders Rostrup Lorentzen / Anders apoet

Forlag: www.apoet.dk

Denmark 2024

ISBN 978-87-992703-4-7

1. e-udgave

Kopiering fra denne udgivelse må kun finde sted på institutioner eller virksomheder, der har indgået aftale med Copydan Tekst & Node, og kun inden for de rammer, der er nævnt i aftalen. Enhver anden udnyttelse uden Anders Rostrup Lorentzen / anders@apoet.dk skriftlige samtykke er forbudt ifølge gældende lov om ophavsret. Undtaget herfra er korte uddrag til brug i anmeldelser.

som eventyr

BEAT

Rødt
Svulmer dit hoved
Langsomt strækkes sjælen ud
Adrenalinet løber ud i ørets spids
Pulsen vågner og dunker
Væver tråde fra hjernen og ned
Tåen virer
Spasmer gennem legemet
Stængerne hvirvler
Grå skygger i tusmørket
Energihanen skruer sig op
Stenmaven vugger med
Føler sig let
Aflange streger fægter
Kurverne snitter
Uden at skære
Skøjter nu over gulvet
Som nattens flyvepingviner
Udskiller glæde af dansens sved

KONCERT

Ind i kroppe bag musikken
Fald ud i himlen
Med hovedet først i korngult støv
Verdens genvordigheder
Fordufter i krusningerne
Kvæler hverdagen i et brus
Sender signaler til låste led
Befriet af bankende træ
Mod hårdt spændt plastik
Samspillet glans i farvet lys
Spots skifter og blitz
Mit blik gisper i lykkerus
Syn, væren og lyd i blodet
En røst af treenighed

Tæt på nye muligheder
Stopper musikken og lysstofrøret
Blinker nogle gange før det tændes
Ophæver magien i koldt gult lys
Efter to timer i rockbad
Hvor lydbølgerne sprøjtede
Skum på vores tørstige kroppe
Nu vifter vinden svedtågerne
Tilbage til havet

TØRST

Ødsel med guldet fra månen
Drysser stjerner i nat

Hun bliver aldrig træt af reklameklare billeder
De overskyggede beskidte sorte flader
Hælder babymælk udover candyfloss skyer
Hvorfra svaner sang fra deres skjul
Bedre lyd har himlen ikke mer'
Dens gråd går igen over sletter
Hvor ingen levende kommer

Væden har forladt livets kraft
Dansemyg sluger hele dagen rå
Bøvser og sejler henover brakvandet
På kajakroers arm

SPANKY ROBERTSONS EVENTYR

Stor bred flod
I den frodige jungle
Tætte træer til begge sider
Hul træstamme
Omslutter kroppen
Følger stærk strøm
Slapper af
Følger med
Fuld fart
Ser ikke vandet
Driver hurtigt
Alt er grønt

Midt i junglen nu
Løbende på flugt
Lyde kun lyde
Svært fremkommeligt
Falder ikke
Bongo bongo
Fuld fart
Rammer grene og blade
Ser kun grønt
Ansigter!
Malede indianere
Fjer og ben
Smykker i næser
Bongo bongo
De er efter mig
Løber
Falder
Ikke

som hjertet

BUKETTEN VED AFGRUNDEN

Havet uden for rækkevidde
Bærer mine øjne ud til horisonter
De aldrig når
Før mørket skærmer med sin frygt
Sværter alting
Til afgrunden bliver ét med mørket
På dets kant danser bruden med sin buket
Hendes far plukkede i Limbo
Foran manden med hornenes port

Hendes hvide sko lyser ballet
Ikke et sandkorn kan frarøve
Hendes bevægelsers finhed
Alligevel er hun ved at drætte
Et vindpust får hende rettet op
Gule øjne slår gnister i buskadset
Funkler af vagtsomhed
En fordækt pastor får flænset kåben

Bag blytunge skyer er månen nu
En tennisbold derude
Hendes ansigt står i profil i skæret
Mørke øjne blæser skyggerne bort
Modermærket i panden vinker
Det sorte hår læner sig ikke
Op ad de blege kinder
Følger eget svaj ud med åbne vidder

Bag tråde af træer og morveje
Dukker ildsolen frem
Fra havet uden for rækkevidde
Dagen tager over
Buketten ligger stædigt på kanten
Vipper

MULIGHED

Højt råb i klingende rytmer
Båndet løst om armen
Stram til det mærkes
Hun ikke er her længere

Du bondefanger tanker
Dit indtrængende blik
Af undren inde i mig
Sætter ild under stolen
Hjernen i slow
Kroppen snurrer
Følger tro sin dirigent

Både tro og tror ikke
På os
Hvor går dine øjne
Hvad føler hånden
Over den eftergivne plastiktast
Kilden strømmer udtømmelig
Jeg er tør i halsen

Appelsiner gemmer deres kød
Under let rynket orange hud
Skjuler du også noget
Bag dine bryster og ribben
Der bliver tavst mellem os
Hånden om det grå bakelitrør
Du vil sikkert ikke alligevel

LÆNGSEL

Fuldmånen kommer vist i nat
Koldt lys på før varmt sand
Magien kalder på skønne piger
Kokosolieperler i vandkanten
Faste røve og fyldige nødder
Skænk mig dog mere end et
Ligegyldigt og overfladisk blik

BAGT

Er du tændt
Forbrændt
Skræmt

Lyset spøger
Over himlen
Værst ved vandet

Blinker i bølger
Glimter krystaller
Sløver blikke

Voldsom varme
Et slot i sand
Bleg underbuksehud

Hånd imod bryster
Stritter væk
Nikker nej

Støvet kradser
Tør gråd
I marehalms hår

BRANDERT

Lad mig pisse i mørke
Giv mig lov at elske
I dagslys

Men først når min lever
Er rensset for sprit
Lungerne kan ånde frit

Da må vores hænder og læber
Mødes for alvor
Først dér får vi noget
Ud af dagen og mørket

BRING MIG

Bring mig en stor sort spand kys
Hæld dem nedover mig bagfra
Forbløffet vil jeg nyde badet
Til min sjæl rum og tom
Falder til en slags ro i uroen

UUDSLETTELOG FORHØJET

Bag pandens små konturer
Står du som et velplantet kors
Bærer uudsletteligt min skæbne
Skifter drilsk mellem grøn og rød
Mens følelserne bliver for mange
brækker hjertet sig

Du smyger dig ind i forbeholdnes hule
Hvor tiden aldrig er inde
Og hvor varmen slipper op
Mine venner siger jeg skal glemme
Men bag pandens små konturer
Står du stadig som et velplantet kors

RØDT SUKKER

Rødt sukker drøner i hjernen
Fylder sure sæder med varme
Sætter ild i isblomsters vindueskarme
Trykker gult flåd ud af betændte stjerner

Popper og bobler grønne pæregrenes hvide blomster
Ud af kroppens sprækker
Tusindfarvede vildblomster nejer af henrykkelse
Men sugende stimer af bier suger og summer

En morgen er de kongelige kronede blade foldet ud
I et smertefrit vupti! Her er vi
Den syvende sans vækkes
Håbløsheden forvandlet til optimistisk lyt

Musikken river vinterens presenning af i et tag
Trommernes rytmevæld brusser af lyst
Bassens dunkende strejf på den tynde hud

Du trykker dig ind til mig
Alt er lige sprunget ud
Og dit slørede psykotiske maleri
Flækker livets nøddeskal

Rødt sukker drøner gennem kroppe
Bedøver os i udspring
Vi måske slet ikke kan holde til
Men i dag rækker vi ud efter stjernerne

HELLE

Hvad nu hvis
Du vil forklare mig
Og mine tanker løber frihjul
Uden line til overfladen
Ind i havets blå univers
Hvor lyset er støv fra en anden planet

Her tømmer stilheden hjernen
Tusinde mysterier venter
Bag koralernes snævre åbninger
Hvor havets fruer holder til
De vil nulre min nakke
Til jeg gi'r helt slip
På den evigt belastende fornuft

Hvad nu hvis
Du vil forklare mig
Og jeg svømmer væk

LÆRER MAN NOGET AF IKKE AT BLIVE BRUGT

De sagde, det ikke var noget at snakke om
Den kærlighed vi havde
Men rytmen i vores hjerteslag
Var som første gang man var ude at bade
Og pludseligt fandt ud af man kunne svømme

Helt rart at se dig igen

En hånd knugede min
En krop så uberørt
Jeg kunne ikke bryde hinden
I dag ved jeg bedre
At et forhold også er
Historien og David og Goliat
Der til stadighed bytter roller

Oven over alt var der et dække af frygt
Du var jo kun en lille pige
Jeg var bange for at kvase
Turde knapt strejfe din kysseklare mund
Så selvfølgelig fandt du en anden
Og mig med

Helt rart at se dig igen

Tilbage sad jeg med et hul af ugjorte ting
Min Madonna havde smidt kjolen for en anden
Gik tid før dit gudindebillede falmede
Fra min indre natvideoskærm og gled ind i rækken
Af hjerter jeg har strøget fingerspidsen over

TIL FALS

Dyder
Forbandet forbundet
Den lukkede Pandoras poesi-æske
Spinder guld af rent papir
Lader blod og affald strømme
I smukke begærlige ord
Til du svømmende
Mærker alt i næsen

Til fals
For iørefaldende kærlighed
Fanges af øjeblikket
Parat til at ofre alt

Jeg er til fals
For dagligdagens lykke
Sitrer i kroppen af fryd
Når barnet kaster håndfuld glæde
Op i mine tomme hænder
Når den gamle nisse med glimt i århundredes øjne
Nynnende bryder ud i en fortidssang

Til fals
For dagen lige for
Ser små lysglimt
Sol i sne

Kærtegnende krævende øjne
Spækker mit legeme op
Så vi glider ind til hinanden
Som var det kun os der er
Din krop så sprudlende erotik
Et åndehuls champagnedans
I glinsende jubeltåger
Bag omsluttende arme

KORT KÆRLIGHED

Tiden er hypno-hurtig
Hjerter racer afsted
Gad vide hvem der kan følge med
Du gav mig farveklare timer
Jeg ikke magtede at holde fast

Jeg er så træt af kort kærlighed
Der kun være ved i sekundet
Lynet rammer
Og jeg hører ikke braget
Før det hele allerede er forbi

Jeg vil have din lyserøde mund at tære på
Når heden han brændt sekundet ned
For jeg er så træt af kort kærlighed
Der ikke tør løbe linen ud
Med det samme skriger stop

Åbnede du ikke bogen
For at læse den
Frygter du det fremfusende
Jeg tror på os

som sange

RÅ SANGE

Hvilke verden lever du i
Er den virkelighed eller fri fantasi
Har du plads til luderen og gudinden
Er der ren luft i vinden

Fortæl til en ven
At hovedet rummer
Både rå og milde stunder
Sig til geværet
Det godt må forstumme
Når det er væk alt det dumme
Uh uuh uh en rask lille krig
Uh uuh uh ærlige skrig

Skal blodet lortet fortynde
Må hovederne kappes af mange
Det kan ikke ske med ynde
Men til rå og beskidte sange

Vi dækker os med skyts
Vil se alting sort på hvidt
Pejle skibe ved en kyst
Men du tænker kun på dit

Du river og flår i mit hoved
Uden at være nær
Famler ved kolde murer
Synes jeg er sær
Sidder overfor hinanden, ikke til at bær'
Uh uuh uh en rask lille krig
Uh uuh uh ærlige skrig

Skal vi kærligheden finde
Må du lede i blinde
Inde i snørklede gange
Til rå og beskidte sange

TUSINDKUNSTNER

De er som blandede bolsjer i alle farver
Bag uroligt bankende hjerter
Skærmer sig mod tidens hjertegarver
Tager pulsen på gadens tidsler
Fylder det friske blod med musik
Nemme og svære rytmer risler

Alle har de set ind i bombens
Trussel om slutning på alt liv
De rækker blikkene over
Lader sig vaje i vinden som siv
Banker på hos tykke hjerner
Som er holdt op med at ville forstå
De nyplantede rodløse unge
Der farter afsted på må og få

De fanges af kunstens glæder
Vil vise at de osse kan
Lave nye tegn, finde egne vadesteder
Med piano, pen, pensel, et hoved der ler
Vil være tusindkunstnere
Flammende blikke der ser

De kan det! De vil det! De gør det!
Hvem skal betale for deres løgne
Hvisker væggenes stemmer
Med mistroens selvretfærdige øjne
Som selv er på vej op ad stiger
Til magtmænds nølende nik
De vender sig om og smiler
"Vi sælger deres skidt for en slik"

Mens pensler og penne synger
Skruet der op for en guitar
Trods økonomiens synder
Vokser de frem midt i byens ø
Med troen på nogle vil se og høre
De håber på livet, tænker de kan dø

DE GAMLE UNGE

Nu står vi her
Som halvgamle mænd
Går ingen steder hen
Fortidsdrømme strømmer
Ud fra bænken
Beklædt med Utopias mos
Verden lå åben
Og lykken ku' nås

Vi drak huden fuld
Trak os
Når vinden blev hård
Lagde planer
For klodens erobring
Inden skorpen
Blev til sår

Vi sagde, "lev i nuet"
Men levede mest
I frem og tilbage
Tænkte altid på
Ikke at blive bundet
Men blev fastlåst
I vores egne dage

Nu står vi her
Som halvgamle mænd
Og tror vi ved
Horisonten driver
Længere og længere væk
Jo tættere vi kom
Og vi aldrig når
Bjergets fatamorgana top

DANS!

Flakser om i nattens hede stue
Sko letter fra gulvet
Ingenting kan ramme mig nu
Føler at krop og sjæl er ét
Jeg danser med en ven

Spørg ikke mig hvad kærlighed er
Kender ikke den eneste ene
Men ved hvordan blodet ler
Når det rykker i mine ben
Jeg danser med en ven

Normalt er jeg rolig
Og stiv i alle lemmer
Skal meget til håret rejser sig
Den alvorlige verden glemmer
Men i nat er musikken min
Så jeg danser med en ven

Finder tryghed i rummet
Giver kroppe frie tøjler
Der er sprut i hjertet
smil på de fjæs, der rækker nøgler
nu vælter alt ud af sluder
og du danser med en ven

Når verden bliver lille
Følelsen er stor
Banker glad på dør
Til folk der ellers bare glør

OPTIMISTEN

En dag bli'r jeg mægtig berømt
Synes livet er skønt
Ligger på stranden
Spiser druer med dig
I en em af lykkerus
Et lys går forud en sol

En dag bli'r jeg mægtig berømt
Ser livet er skønt
En lille dreng og en lille pige
Vinker af liv ude i horisonten
Siger at det var godt du kom
Vi har ventet i hundrede år
Vi har ventet i hundrede år

En dag bli'r du mægtig berømt
Spejler livet på skrømt
Hvisker sange til folk
Du aldrig har troet kunne synges
Du holder om dit ømme jeg
Mens du puffer til barnet der gynges

som året

TRÆET I VERDEN

Træet i verden
Brussende
Rislende
Voksne blade stråler
Stærke som hedeslag
Liv
Særskilte individer

Sommerens vajende blade
Vinder sejrer
Over vind
Svales af styrtregn
Og sortprikkede klatter

Beroliges af flyvende sang
Der finder rast
På knortede arme
Grønt omsluttet
Træet er verden

Vildt voksende
Afgrænset
Strækker ud af liv
Knækkede muligheder
Blødende gren

Harpiks
Glinsende reflekser
Kan kapsle dig ind
Bevarer dig
Gennem tusinde af år
I træets verden

HÅBET

Livet er at sparke i småsten
Nysgerrigt se på en pige
Hendes mørke øjne
Hun vil ikke lege
Og der er lang lang tid
Til at lære at kede sig
Holde vågeblus
Vænne sig til tidsfordriv

Lyst hår i syden
Sparke til småsten
Og gid man turde
Stjæle en vindrue
De er så grønne

LILLE MY

Hej musvit
Klarer du den
Lille my
Hvordan skærmer du dig

Bilerne og skorstenene
Må krilrer host i din hals
Blodkræft og blodskam
Rottegift og giftig pølse

Piber du
Gør AIDS dig urolig
Dine sexvaner
Du ved
Ikke for løse tøjler

Pipper du bare
Ned til mig
Som om intet er hændt
Hører jeg dig hviske:
Løft dit hoved og lev!

som byen

MEDLIDENHED

Mat mens efteråret blæser til
Visker frodigskab væk og videre
Så cirklen kan fortsætte sin spiral
Lade den første sne dale i november
Så kroppen langsomt og med knirke
Falder ind i frostens og regnens
Forvirrende vekslen mellem evigt efterår
Og smældende klarkold vinter

Mat når du ankommer og sekundet efter er væk
Med smil på din sweaters-matchende læberød
Du bærer så jeg ved det er dig
Endnu engang dæmpede hyggen sig
Trangen til at få skriften på væggen
Hvad fanden vil du egentlig med mig
Hæld dog vand på den minimalistiske glød
Hvis det åbenbart er sådan du har det

Mat efter du er kommet et halvt sekund
Hvor vi smyger os sammen i sikker sex
Til virkeligheden knipser mig næsten vågen
Og mit influenza-tunge hoved drypper snot
Bestemmer mig for helt at glemme dig

Mat i tanken om endeløse forklaringer
Et brev af tankers flydende forvirringer
Nytter det andet end lade tiden gå
Selvom jeg ikke kan holde det ud
Værner jeg om en mikroskopisk glød

UGEBLADS HOROSKOP

Du bliver gift
Du bliver gift
Du bliver gift
Skriger drengene i hvirvlende blade

Du bliver gift
Du bliver gift
Du bliver gift
Synger pigerne opmuntrende glade

Med hvem
Spørger jeg befippet

Med din kone
Med din kone
Med din kone
Svarer hele banden i kor
Hvem ellers

Gulgrønne og rødbrune
Svævende blade
Mit sørgmodige
efterårs horoskop

FØR ÅNDEN KOMMER

Ligner maj
Ænder
Flasker
Biler
I sol

Varme håb
Falmede blade
Daler ned
Som bøger
Blade vendes
Andres liv
Frost ånde
Hvisker mig
Bare vent
Din tid
Kommer nok

MOD STRØMMEN

Lykkesmeden strømmer dem i blodet
En bølge velplejede unge
Promenerer med garderoben

Trippende duer som frihedssymbol
Og rottebefængte smittebærere

Hvalpen i pelsfruens hænder
Skræpper gråspurvvene op
Fra den nøgne busk hvirvler de

Midt mellem turister og normale mennesker
Cykler usoigneret og ugenert fri fugl
Gennem gågaden med sort kat på sin skulder
Høj solbrilleføring ser dem næppe

CAFE-HJERTER

Hun har et cafehjerte
Så kyssekold og lækker
Mine sultne læber sprækker

Firserne forærer smil
Til dem der har råd hæ hææ
Synger Yuppie Yuppie Yeah

De nøgne hvide vægge
I spejlet rettes håret
Ikke på den hun har såret

Og drømmer om sporvogne
Hvis riller stadig i vejskul
Kan vælte-fælle et cykelhjul

SALTLAGERETS SLUTNING

Knust blinkglas spejler sig i flammerne
Pistolerne forholder sig i skederne
Desperate hoveder i elefanthuer
Kæmp vores kamp! Kast en brosten!
Er jeg passiv tilskuer eller deltager
Benene skræver over situationen
Bag de klare skjold klikker kameraet
Inde bag visiret og den blå panser
Hjerner pumpes ud med walkie-talkie ordrer
Plexiglas-muren bevæger sig frem i hurtige ryk
Brosten får vinger

SLUGTEN

Bezatte hjerter rykker ud i nat
Over slugten med skyts mod tåregas
Håndfaste amatørsoldater
Med midler han aldrig har brugt
Blomsterhåret pludseligt visnet
Faste meninger med år fået skår
Hærdet de før så kulørte klatter
Han tænker å de sorgløse dage
Hvor troen var blomsterknopper
Fred i græsset på den grønne ø

Han føler sig pludselig gammel
Går over broen hjem

STRÅET

Natten river sig løs
Læner sig udover dugvåd kant
Ånder blidt
Kysser blødt alfarød tyttebær tud
Drømmen flænses af fingerens mod
De sorte negativer
Som stamper i ævlens pløre

Blænder op for en aften
Med dybt blåt skær
Af selvmedlidenhed
Sparker til rådden stub
Står bare der og kikker
Fra sin nedsunkne tilstand
Ser ventende skygger på flisen

Strækker langt efter bilerne
Sælger kroppe til spotpris
Køber imiteret læder for sliddets rubler
Tærer på sjælens ømhed
Hjernen stille pengetrang
Suger saften fra frugten
Grøn og umeoden

Jeg så hende nalrer en kokkosnød
Kunne ikke flække den
Hørte mælken klukke derinde

Tæsker panden mod intet
Ser blodige sprøjter stritte
Mod gryets gråsorte skydække
Bumlende roligt starter tordenskraldet
Pisker gråd fra oven
Vasker gaden ren
Forløser himlens eksplosive farver

Vi tænder et par stjerner
Og driver videre på strået
Bader i nyt morgenlys
Med friske unge kroppe

MORGENTORVET

Baby baby, jo vist er det morgen
Natten forsvandt uden mærker
Regnen blev ikke
Solen lurer, gider ikke at titte
Busser og klapvogne rasler ud i dagen med nøgler

Bang bang udstødningsknald
Fyldebøtte Andreassen rækker
Sin halvanden arm op i vejret
Hvisker, "nu, er det slut gamle dreng"
Livet klar til at stoppe
Koppen mere tom end flasken
Sparker til en rottweilers lort
For ikke hamrer den ind i noget hårdt

Drivene glider Hartwig ned af gaden
Valuta for pengene fik han
Da kranken faldt i søvn under ham
Den gule nyhedstavle viser bombemord
Virkeligheden går rynkefri forbi
Spadserer uanfægtet videre

Baby baby, jo vist er der andre end os
Venner, fjender og alle dem udenom
Stop ikke dit lille hovedets blues
Lyt til dit venstre ørers undermuskel
Måske fortæller den dig
At du skal danse dagen ind med knus

Kuglerundt på gulvet bliver vovsen
Da Bitten råber hidsigt og truer
Slår med kraft knytnæve ind i
Stålstolpen der bærer fuld-stop-skiltet
Hun ømmer sig og Max giver pote og klynker med

Brummende snerrer Lens
Af de forhøjede priser på Brandosmøger
Læser lidt i sprøjten og forlader den på bæk

Måske skulle man nøjes
Med en pose saltlakrids, tænker Polly
Kigger med ømhed på forsiden af "Min Hest"
Baby baby, jo vist er det blevet dag

som verden

TILBAGEBLIK

Baksede du altid med lykken
Som var du dens evige ejer
Pissede du åbenlyst på stjernerne
Nede i Frederiksholms kanal
Troede du at verden
Blev givet til dig med de blå øjne
I et dansende forår hvor alt var musik
Frodig vildskab fra frugtens kerne
At ingen og intet kunne ramme dig
Hverken her eller hisset

Ja, det troede jeg

VED KANTEN AF STOP

Toget er rødt og fuld af ideer
Alt vil det nå
Til enighed
Blæser udover marker
Spredte mål i horisonten
Der hele tiden forsvinder længere ud
På kanten af stop
Opdager vi
At jorden er rund

DISSE BØRN

Børnesang i stuen over storbylarm
Protestantiske kirkeklokker
Til dagligdagens larmende forbrug
13 af Polisarios kønne børn
Stemmer rene og kraftfulde
Messende melodiske
Deres leje går op og ned
Islam og revolution
Frihed, et sted at være, et hjem
Drømmen om forfædrenes land

"These children"
De døde og overlevendes håb
Stolthed
Disse børn misser ikke
Med ibenholt øjne
Når sandet pisker
Nutidens smukke børn
Fremtidens ørkenkrigere
Hår så skinnende kattesort
Hud i grænselandet mellem sort og hvid

"These children"
Vokset op i telte i Vest Sahara
Uden elstik og farvestrålende underholdning
Giver sangene plads
De holder modet oppe hos håbets børn
Som er aktører til deres egne sange
Kulturen vil dø hvis de ikke lærte dem
Ligesom vores gisper
I vores fælles sanges døds kamp

"These children"

Rolige og fattede
Første gang de møder havet
Vi tager dem på havnerundtfart
De læser vores blikke og hopper
Uden frygt over i nabobåden
Ser vores forfærdede blikke
Hopper straks tilbage
For at se de to både skilles
Blotte vandet mellem dem

"These children"

Smiler imødekommende
Synger ishjerter til tøj
Klapper takter og rytmer vi ikke magter
Er opdraget til at vaske op i et glas vand
Går ikke op i modetøj og elektronik
Små drenge med kort hår
Pigerne lidt større
På vej ind på teenagestigen
Og ud til gulerodsmarkerne

"These children"

Virker moderne
Ved siden af deres tørklæde infiltrerede mødre
Og maskinpistolsførende eller skudte fædre
Vil disse børn
Blive forenet med krudtslam
Dybe furer i panden under tørklæderne
På de hårdt arbejdende kvinder
Mens de forvandler ørkenen
Til frodige marker i ly bag gult siv

TO FARVER

Fascisten inde i muren
Flygtningen bar ved grænsen
De kikker ind i øjne
Og fatter ingenting

GENNEM JUGOSLAVIEN FOR RULLENDE VINDUE - JULI 1987

Grise, køer og gæs på solsvedne marker
Dreng med for korte ben på mors cykel
Pige på splinter ny fødselsdagsgave
Konen triller med linoleum til bør
Med en hale af unger og en sortklædt morlil
Mens bedstefar går med spæde skridt efter
Fortæller om landskabet og dyrene
Til store åbne øjne som kigger op
I hans vibrerende grå overskæg under de trygge øjne
Brune høns vugger afsted langs skinnerne
Gennem landet ruller vi i store blikvogne
Ser små inddelte markstykker mest med majs
Vandmeloner vokser som kålhoveder
Stråtækte skure ligger strøet
Traktoren holder et tålmodigt hvil
Mænd med skovlen for hagen viser tandstumper
Børn leger på vejen
Koner snakker ved grøften
Det hele ligner til forveksling
Et tilbageskruet blik en ægte dansk landidyl
En illusion vi stadig prøver at fastholde
Varmer gustne nationalstolte stjæl ved
Samtidig med vi ser smørret på hinanden
"her i Joghamma må de da være lykkelige"
Skønt vi ved de stræber efter os
Drømmer om Coca-Cola og Lewis
Store biler under storbyens neonlys

CREPERIE PÅ DE NORDLIGE SPORADER - 1987

I græker skygge på gaden op ad hvide vægge
På den modsatte side et Creperie, en restaurant
Pludselig siger hæs stemme: "this is for you, boys"
Pandekage-mutter hvid som en melsæk
Minder os om en sort/hvid stumfilmsskuespiller
Vinker til os med varm giverglæde i middagsheden

Aften varme i den hvidkalkede restaurant
Fransk familie ved bordet overfor
To søstre varmer nordiske frostmænd
Sætter grå hår på mama og papa
Kuglerunde øjne som brændt ler
Smiler barnkigt sejsikkert og ser
Drejer ikke ansigtet efter fars ordrer

Gamle koner og små piger
Giver mig kærlig opmærksomhed
Kunne de ikke fortælle
Pigekvinder på min alder
Hvor fantastisk jeg er

Stemningen er magisk
"May I offer you a dessert?"
Modellerer den hvide madames blege mund
Fersken pandekage bagt med kyndig hånd
Smagen af godhed til lyden af
Livsgade franske mademoisellers stoleskramlen
Rammer lidt for solbrændte ben

Papa fakir på nåle
Glæder mig faktisk til den dag
Jeg kan sidde som ham med dagstrætte øjne
Og fragte mine døtre hjem til deres senge
Se dem slukke med lyskontakten
Til skodderne slår solen op igen

UDENOM OG HJEM

Flyv flyver
Flyv væk flyver
Rundt og rundt i karrusellen
Båret afsted på vinden
I alle tænkelige retninger
Hvor blæsten end fører dig hen
I mudder og søle
Til lykkens himmel
Vil du altid vende tilbage
Hvor trofastheden bor
Den vil altid brede armene ud
For din forfløjne krop

Flyv flyver
Flyv hjem flyver
Hvor trygheden keder sig
Til dagligdagsrutinens rytmeslag
Den færdiglavede pizza fra køleren
Fjernsynets monotome tomhed
Hjem til de evigt hengivne hjerter
Som elsker dig flyver
Især når du flyver, flyver
Smukt og farligt
Med døden som eneste
Fortrolige pasager

OS EFTERLADTE

De vil grine og grædes

Over os

Den ny fortabte generation

Skal vi virkelig stille op til det

GLAS STJERNE

Glasstjerne
Pæne hvide sko
Spredt destruktions
Som ellers er forbeholdt
Sorte støvlesnuder
I deres kærlighed til at hade

Glasstjerne
Spanker liv i søvnige sjæle
Noget at gemme sig bag
Skåret og ugennemsigtigt
Værre end skizofrene hjerner
Som flittigt dømmet alt

Glasstjerne
Oser af alles kroppe
Mens de spørger hvorfor
Slippes sidste damp ud af kedlen
Ruderne bliver skiftet
Stjerneglas falder ind under hud

ÅRETS KORTESTE DAG

Gråt i gråt
Himlens gråd på mismodig jord
Triste trip til station
Opløste ansigter
Snøfter farvel
Spejlet ærligt forsøger alle
Give det hele til sidst
Smukt øm goodbye
"fald forbi på min vej
Hvis og når det passer dig"
Blik fryses og gemmes
Plager mange gange siden

Arme ud af rød stålkasse vinker
Forsvinder teknologisk hurtigt
Vejen tilbage til fælleskabets slot
Endnu mere afsked
I tomme gange og blottede rum
Afsked med dig
Her på denne dato
Hvor dagene kun kan blive længere

!

Kant på kant
Sejler vi ud på Sortedamssøen
Frosten har ikke bidt sig fast
Som opsvinget
Et dusin ænder dukker nakken
For godnat
Imens fødder klapper i natten
Jeg vil ikke fortælle noget
Bare sige at jeg er her

Jeg har snittet
Dit hjerte en gang

Du ved det
Har også strejft mit

Nu siger vi
Vi er venner